

„MARXIN MUKAAN“ JÄRKEILEVÄ KADETTILAINEN TALONMISTAJA

„Gorodskoje Delo” julkaisun ¹⁰⁹ toimittaja ja kustantaja, talonomistaja hra Velihov, Valtakunnanduuman edustaja ja kadettipuolueen jäsen, on noussut aikakauslehdessään puolustamaan Kieivissä pidettyä kaupungin edustajain kokousta „intelligenttibyrokralialta”.

Tuolla taantumuksellisesta lehdistöstä lainatulla kiukkuisella haukkumasanalla tarkoitetaan demokraattista sivistyneistöä, joka nähkääs tekee vääryyttä talonomistaja paroille pitämällä melua „talonomistajain instituutioista” ja vaatimalla poliittista selvyyttä. „Intelligenttibyrokralia”, valittaa hra Velihov, pyrki „tyrkyttämään edustajakokoukselle ensi kädessä yleispoliittista roolia”.

Tätä edustajakokouksen virtausta hra Velihov nimittää „poliittiseksi”, jonka vastakohtaksi hän asettaa toisen, „kunnallisen” virtauksen.

Hän selostaa tämän virtauksen katsomuksia seuraavalla tavalla:

„Vallankumous, sanoivat kaupungin toimihenkilöt, on mennyt ohi ja tuskinpa se toistuu lähitulevaisuudessa. Sitä ei onnistuttu viemään loppuun kaiketi sen tähden, että mielialoiltaan vallankumoukselliset luokat” (s.o. mitkähän luokat? Puhukaa suoraan, hra Velihov!) „esiintyivät silloin vajavaisella kokemus- ja tietopääomalla varustettuina eivätkä ne olleet valmistautuneet ottamaan valtiovaltaa haltuunsa. Ulkoilmakokousten, tunnuslauseiden, iskevien puheiden ja vastalausepäättöslauselmien lavea tie ei nyt tyydyttäisi ketään, ja se on nähtävästi jo aikansa elänyt. Edessä on äärettömän laaja käytännöllistä laatua oleva kulttuuriryö”.

Näin hra talonomistaja kirjoittaa. Hän on täysin maojuuttajien katsantokannalla niin moraalinsa puolesta kuin siinäkin suhteessa, että hän pyrkii unohtamaan porvariston

siirtymisen maaorjuuttajien puolelle ratkaisevalla hetkellä. Ja sitten hän toistaa hullunkurisesti joiltain, todennäköisesti likvidaattoreilta, kuulemiaan „myös marxilaisia” puheenparsiä:

„Venäjällä”, kirjoittaa hän, „jossa työläisproletariaatti on vielä vähälukuinen ja voimaton ja jossa yksinpä Marxin „Pääomankin” mukaan herruuden täytyy historiallisen kehityksen lähivaiheessa siirtyä maa-aatelistolta kaupunkiporvariston käsiin,—porvaristoa vastaan hyökkäileminen, sen hyljeksiminen, sen häiritseminen silloin, kun se yrittää käydä taistelua nykyistä valtiomuotoa ja komentoa vastaan, merkitsee luonnollisen edistyksen jarruttamista” („Gorodskoje Delo”, 1913, № 20, ss. 1341—1342).

Ihan, ihan „Marxin mukaan”!

Armahin edistysmielinen ja jopa perustuslaillis-demokraattinenkin talonomistaja! Marxilaiset eivät ole *koskaan* häirinneet eivätkä häiritse „porvaristoa, kun se yrittää käydä taistelua nykyistä valtiomuotoa” vastaan. Te ette voi koskaan osoittaa ainoatakaan sellaista tapausta, jolloin „voimaton proletariaatti” ei olisi osallistunut „taisteluun” *vieläkin suuremmalla* tarmolla. Marxilaiset ja työläiset *eivät ole hyljeksineet ainoatakaan* tapausta, jolloin porvaristo on „taistellut” maaorjuuttajia vastaan.

Mutta ettekös te, Marxia siteeraava herra, satu muistamaan historiasta sellaisia, vuoden 1848 jälkeen yhä useammin toistuneita esimerkkejä, jolloin porvaristo *on pettänyt* maaorjuuttajia vastaan käydyssä taistelussa ja siirtynyt maaorjuuttajien *puolelle*?

Sellaisia tapauksia on Venäjänkin historiassa ollut tuhkatiheään, etenkin vuonna 1904, sitäkin enemmän syksyllä 1905, vieläkin enemmän saman vuoden talvella, sitten keväällä 1906 ja niin edelleen ja niin edelleen.

Ettekö te, hra talonomistaja, joka siteeraatte Marxia, käsitä, että maaorjuuttajia vastaan käytävän *taistelun* edut vaativat paljastamaan, ottamaan hyökkäyksen kohteiksi ja saattamaan huonoon valoon *sellaiset* porvarit, jotka puhuvat taistelusta, mutta todellisuudessa pettävät tuon taistelun asian?